

عنوان مقاله:

بررسی فعل های پیشوندی در تاریخ سیستان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

مریم سازگار - دانشجوی دکتری ادبیات فارسی دانشگاه آزاد واحد مشهد

خلاصه مقاله:

سابقه ی استفاده از فعل های پیشوندی در زبان ایرانی به دوره ی باستان می رسد؛ در دوره میانه برخی از پیشوند های به کار رفته در فارسی باستان ، متروک می شود و تعدادی دیگر با اندکی تغییر به فارسی دری راه پیدا می کند و شماری در ردیف پیشوند های زاید قرار می گیرد. امروزه بسیاری از پیشوند های به کار گرفته شده در فارسی میانه، همچنان به همان صورت به حیات خویش ادامه می دهند . در این پژوهش در آغاز به انواع پیشوند های به کار رفته در تاریخ سیستان نگاهی گذرا شده است و سپس از لحاظ دستوری و معنایی و کاربرد هر یک از آنها در جمله و مطابقت دستوری فعل های پیشوندی با ویژگی های سبکی و دستوری این دوره، مورد بررسی قرار گرفته است . بر اساس این پژوهش بسامد فعل های پیشوندی کتاب مذکور نسبت به متون دوره ی اخیر بسیار بالاتر است و برخی از فعل های پیشوندهای آن ، معادلی برابر با فعل ساده و مرکب دارند وتعدد وجوه فعلی از ویژگی های سبکی این دوره است و انواع پیشوندی کهن ساختار، متروک، زاید وپیشوند های بی تاثیر در معنی ، آنهایی که تضاد معنایی ایجاد می کنند در تاریخ مذکور دارای بسامد هستند.

کلمات کلیدی:

تاریخ سیستان، فعل پیشوندی، پیشوند، فعل ساده و مرکب ، وجوه افعال.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902105>

